

DÓZERHIT – 5. A kétféle hit

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 08. 12.

Köszönjük drága mennyei Atyán, az Úr Jézus Krisztus szent nevében, hogy elhozta a tiédet a mai összejövetelre. Hálát adunk a Te védőszárnyadért a szentek felett. Köszönjük Atyánk, hogy megújítod az erejüket, felemeled az ellankadtakat, és erőt adsz a számukra, s szárnyalnak, mint a sas. Futnak, és nem fáradnak meg.

A Jézus nevében ellene megyünk a tolvajnak, a tolvaj minden munkájának, tervének az Isten gyermekeinek életében. Megtörjük a sötétség erejét az életetek felett, a munkátok felett, a családok felett, a Jézus nevében.

Nem adunk helyet a pusztítóknak! Megtiltjuk, hogy lopjon, hogy meglopja a pénzeteket, az egészségeteket. Jézus nevében megtiltjuk, hogy a szenteket kilopja a gyülekezetekből, és az élők sorából, a Jézus nevében.

Nem engedünk neked ördög! Két választásod van: vagy elfutsz szélesebben, vagy pedig a talpunk alatt tartunk, a Jézus nevében. Mert hatalmat kaptunk Krisztusban, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjunk, és az ördög minden erején, és semmi nem árthat nekünk.

Köszönjük Atyánk, hogy nekünk adatott az Úr Jézus Krisztus neve! Erre a névre minden térdnek meg kell hajolni, a mennyben, a földön és a föld alatt. Mi ebben kiárasztjuk a hitünket. Köszönjük Uram a Te helyreállító és megtartó kegyelmedet.

Köszönjük a Szent Szellem munkálkodását a testekben. Köszönjük a drága kenetet, amely kivezeti a testekből a hazug tüneteket, a fájdalmakat, az elváltozásokat. Mert Jézus Krisztus elhordozta a betegséget, a fájdalmat és háromszoros megváltásban részesítette az emberiséget, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat oly módon, hogy *a hit egy tulajdoni lap!* Hallelúja. Szeretettel köszöntelek benneteket, feleségem is üdvözülni mindannyiótokat. A „füstös képű” próbálja korlátozni a szolgálatot, de nem sikerül neki.

Egyébként meggyőződésem, hogy a helyi gyülekezet igen *nagy szellemi erőt* képvisel. Ennek vannak jelei. Ha a gyülekezetnek nem lenne egy erőteljes szellemi ereje, akkor a senkiházi sem próbálná felemelni a szarvát.

Benny Hinn is mindig vigyáz arra, hogy semmiféle negatív hatás ne érje, mert akkor elindul a „vezérhangya”, az elméje rákattan egy dologra, és akkor *nem fog hallani* az Úrtól. Benny Hinnnek sem azért vannak testőrei, mert félt, hanem hogy ne engedjék a közelébe azokat, akik a negatív dolgot szövelnek. Egyszer megtörtént az életében az, hogy egy benzinkútnál valaki felismerte és rögtön nekitámadt, hogy te egy hamis prédikátor vagy. Egy héten ezen járt az elméje.

A szellemi erőket jelekkel látom igazoltnak, mert a „füstös” próbálja a szarvát felemelni. Volt egy vicc iskolás koromban, hogy hogyan kell oroszlánt fogni? Hát vigyél magaddal egy teknőt Afrikába, s amikor jön az oroszlán, bújj alá. Amikor rád ugrik, s belemélyeszi a körmeit a teknőbe, fogd a kalapácsot és hajlítsd el a körmeit, s nem tudja onnan kihúzni. Mi is tegyük ugyanezt a „füstös”-el, amikor kidugja a szarvát, gyorsan hajlítsd el, s akkor nem tud moccanni.

Egy *szellemi erőt* képviselünk: esténként van egy imakör, minden héten legalább 10 percet imádkozunk itt, meg ti is imádkoztok, amikor úgy esik. Tehát birtokolunk egy szellemi erőt. S ez nem tetszik a „füstösnek”, ezért próbálja a szarvát itt-ott földugni.

Egy *prófécia*t olvasok, ha valaki még nem hallotta volna. Augusztus 4-én Pesten hangzott el. Nagyon felemelő: *Ez az a nap, amit az Úr rendelt. Örvendeztetek ebben, ezt mondja a Szellem. És hallelúját zengünk a magasságban. E naptól kezdve változás lesz. A Szellem mondja, hogy növekedés lesz és terjeszkedés. Nagyobb látást kapsz, a múltat engedd el, és tekintsd a jövőbe. Ne tekintsd hátra, előre tekintsd, látásod legyen. Terjeszd ki, szélesítsd ki a sátorodat. Terjeszd ki a köteleidet. Az Úrnak éld az életedet, amit az Úr mutat a számodra, hogy mit kell tenned. Most van itt az idő a változásokra, ebben az időben. Ez nem alkalmatlan*

idő, ez a jó idő. A szárazság ideje és az éhség ideje. Izsák, ahogy vetett a földbe, százszorosát aratta. Ez az idő a vetésre, hogy a mag a földbe kerüljön. Örvendezz és bőséges lesz a hálaadás és bőséges lesz az aratás, az Úr Jézus Krisztus dicsőségére!

Folytatjuk a DÓZERHIT sorozatunkat, az 5. rész következik. A mai tanítás címe: *A kétféle hit*. A hit alapelveiből már kettőt megvizsgáltunk. Az egyik az, hogy minden hívőnek van bizonyos *mértékű hite*, mert Isten az újjászületéskor mindenkinek odaadja a hit mértékét.

A második alapelv az, hogy a *hit növelhető*. Mi megkaptuk hozzá az eszközöket, hogy tudjuk azt az egységnyi hitet növelni. A harmadik alapelv, amivel ma foglalkozunk: megnézzük, hogy *hol lakik a hit*. Mi a hit lakóhelye?

A Biblia *kétfajta hitről* beszél. Az egyik a *fejhít*, ez volt Tamás esetében tapasztalható volt. A másik pedig a *szívhit*, ez pedig Ábrahámra volt jellemző.

János 20,25-29.

25. Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az Ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az Ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.

26. És nyolc nap múlva ismét bent voltak az Ő tanítványai, Tamás is övelük. Noha az ajtó zárva volt, beméne Jézus, és megállta a közepén, és monda: Békesség néktek! Ámen.

27. Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő.

28. És felele Tamás és monda néki: Én Uram, és én Istenem!

29. Mondta néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: áldottak, akik nem látnak és hisznek. Ámen.

A *fejhít* csak abban tud hinni, amit érzel, vagy amit *felfog* a környezetében. A *fejhít*, az elméleti gondolkodáson és következtetéseken, továbbá az érzékszerveken és a tapasztalatokon alapszik. Most megvizsgáljuk a *szív hitet*. Mint említettem, Ábrahámnak volt *szív hite*.

Róma 4,17-21.

17. Amint meg van írva, hogy: sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglévőket.

18. Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így leszen a te magod.

19. És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére, mint egy száz-estendős lévén, sem Sárának elhalt méhére.

20. Az Istennek ígéretében sem kételkedett hitelenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek.

21. És teljesen elhitte, hogy amit Ő ígért, meg is cselekedheti. Ámen.

A *szívhit* a *tények* és a *körülmények ellenére* is képes hinni. Az Ábrahám-féle hit a *szívben* születik, nem a testben és nem az elmében.

Mint tudjuk, az ember *hármass* felépítésű szellemi lény. A *szellemünkkel* tartjuk a kapcsolatot a szellemi világgal, a *testünk* öt érzékszervén keresztül tartjuk a kapcsolatot a fizikai világgal, és a *lelkünk* az intellektuális világgal tart kapcsolatot. E három világban van az embernek *mozgástere*.

Márk 11,23.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Ámen.

Ez nagyon jól rávilágít arra, hogy mennyire fontos a *szívhit*. Van egy jó hírem. A *szívben* akkor is *működik* a hit, ha az *elme kételkedik*. Akkor is *működik* a *szívhit*, ha a fejben kételkedés van.

Jézus soha nem állította, hogy az *elménket* nem fogja támadnia a kételkedés. A dózerhit működésének a feltétele – most olvastuk –, hogy a *szívében nem kételkedik*. Ha a szívben megvan a hit, akkor annak működését nem fogja befolyásolni az elmében levő kételkedés.

Azok a hívők sajnos *elveszítik* a küzdelmet, akik a kételkedésüket *szavakba öntik*, azaz kimondják. Mindig a *szívhit teljesedik be* és nem a fejhít. Segítségünkre lehet a Példabeszédek 3,5. Ezt otthon megnézhetitek.

Vannak, akik *tévíton* járnak, és ha te például Igével próbálsz őket *megerősíteni*, annak ellenére, hogy te az igazságot szólod, folyton azt szajkózzák: – Igen, *de...* Ezt érzem, azt látom, nem gyógyul és egyebek.

Kenneth Hagin amikor hosszú ideig feküdt a betegágyán, és mikor az Igéből *megértést* kapott és eljött a *gyógyulás* fázisa, a fejében, az *elméjében egy csata* dúlt. Ilyen helyzetben, nagyon fontos, hogy a gyógyulni vágyó hívő egy *hitközegben* legyen.

Tehát ha az illető hazamegy a kórházból vagy az ima után a gyülekezetből, nem mindegy, hogy *milyen közeg* veszi őt körbe. Mert ha hitetlen a család, akkor hiába ragadta meg a gyógyulását, nagy a valószínűsége annak, hogy nem tudja birtokba venni vagy elveszti azt.

A hitünk elegendő! Mert Jézus sok esetben mondja azt, hogy ha annyi hited lenne, mint a (mustár)mag... És bizonyos vagyok benne, hogy *mustármagnyi hite* mindenkinek van. A *harc* az a hitetlenség és a kételkedés ellen folyik. Ha valaki ezt le tudja *küzdeni*, akkor a mustármagnyi hite *elegendő* arra, hogy talpra álljon.

Akik a *hit szép harcát* harcolják, nekik ellenőrizniük kell, hogy *mi megy be* a „képernyőjükön”, vagyis a fülükön és a szemükön. Ugyanis ilyen helyzetben nem szabad megengedni, hogy mindenféle hatás érje őket. Meg kell maradni a *hit forrása* mellett, ami nem más, mint Isten Igéje. Nem engedheti meg magának az, hogy lazítson, és lazán vegye az Igét.

Kenneth Hagin, miután *megértést* kapott Isten Igéjéből, hogy a gyógyulás *hozzá tartozik*, megvallotta: – Hiszek a bibliai gyógyulásomban! Mi volt a következő lépés?

Az elme ezt rögtön *megtorpedózta*, hogy nézz magadra! Föl sem tudsz állni, béna vagy, beteg a szíved és vérbetegséged is van. Háromféle gyógyíthatatlan betegséged van, és te azt mered mondani, hogy hiszem, hogy meggyógyultam Jézus sebeivel?

Miközben az *ellenség az elmében rejtőzik*, a *hit a szívben* továbbra is *működik*. Az igazi hit – nevezhetem úgy is, hogy a valóshit – *lakhelye a szív*, ami nem más, mint az ember szelleme. Tehát nem a hússzívra kell gondolni, hanem az *ember szellemére*. Biblia több néven említi az ember *szellemét*: belső ember, a szív elrejtett embere...

Amikor egy ismerősöm beszélgetett egy pásztorral, és kiderült, hogy milyen felekezethez tartozik, és mit tanít, így szólt: tulajdonképpen a ti hitetek egy *vakhit*? Ezt most jó értelemben kell venni, mert ilyen esetben a vakságot arra kell érteni, hogy *nem tekint* a láthatókra.

És ez egy nagyon fontos tény, hogy az Ige helyett *nem a láthatókra* tekintünk olyan helyzetben, amikor a tünetek igen erősek. Mert a tünetek bizony el tudják *vonni a figyelmet az Ige igazságáról*. Ez a vakhit egy nagyon jó kifejezés, mert a vakhit, nem tekint másra, egyedül Isten Igéjére. Mert az az igazság, ami ott le van írva.

Tamás nem szívvel hitt. Tamásnak *fejhite* volt, mert azt mondta, hogy *ha látom* az Úr Jézuson a sebeket, és ha behelyezhetem a kezemet, az ujjamat az Ő sebeibe, akkor majd elhiszem. A római lándzsa feje körülbelül 13 cm széles volt, s ezzel szúrták meg az Úr oldalát. Tamásnak nemcsak az ujjá fért volna bele, hanem az egész kézfeje, az egész ökle.

A 28. vers szerint Jézus *láttán* Tamás *hitre* jutott. Azaz üdvösségre jutott, mert azt mondta: – Én Uram! Jézust *Urának* nevezte, ugyanúgy, mint a Jézus melletti kereszten függő bűnöző. Tamás abban a pillanatban *született újjá*, amikor meglátta Jézust és hitte, hogy Ő meghalt, feltámadt és *Urának* nevezte.

A 29. versben Jézus *kritikát* fogalmaz meg Tamással szemben: jobb lett volna, ha *nem láttál*, és úgy hiszel. *Fejhite* bárkinek lehet. Lehet fejhite egy kereszténynek, de lehet fejhite egy elveszettnek is. Bárkinek lehet tehát.

De *fejhittel* sokra nem megyünk, mert az mindig *ragaszkodik* a tényekhez. Hogy valóban úgy van? Hadd nézzem meg, hadd lássam, hadd vizsgáljam meg! Ezért a tudósok a mikroszkópokkal, a távcsövekkel, meg a különböző laborfelszerelésekkel nem tudják megtalálni Istent. Néha egy-két dolgot sikerül azért bebizonyítani, hogy létezik Isten, de többségében ehhez a szívhit szükséges.

A SZÍVHIT

Olvastuk előbb a Márk 11,23-at, itt a *szívvel* történő hitről van szó. Olvassuk el a...

Róma 10,10.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Két fontos tényező kell ahhoz, hogy az ember újjászülessen. Kell a *szívében való hit* arról, hogy Jézus meghalt és feltámadt. Tehát testet öltött, meghalt értünk, bevégezte a megváltás művét, feltámadt és ma is él. Ezt a szívhitet kell a *szánkkal megvallani*.

Az újjászületéskor az embernek *nem a bűneiről* kell felsorolást előhozni, hanem a *Krisztusban való hitét* kell megvallania. Ebből az Igéből is látszik, hogy a *bibliai hit*, az igei hit, *lakhelye a szív*. Mint említettem, a szív: a belső emberünk, a szellemünk. A következő Ige említést tesz a belső emberről és a külső emberről is.

2Korinthus 4,16.

16. Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul. Ámen.

A külső ember idővel öregszik, ez tény. De sok esetben, vannak olyan bizonyosságok, hogy a hitben járók sokkal *fiatalabbnak tűnnek*, mint a valós életkoruk. Meg szokták néha kérdezni, hogy milyen krémet használsz? Semmilyen, Isten erejét, kenetét használom! – válaszolják. Akik *hallgatják* az Igét, azok hosszabb életűek, mert *Isten élete megnyilvánul* az ő testükben.

Nagy fontossággal bír a testünk állapota! A múlt héten olvastuk az 1Thessalonika 5,23-at, mely szerint felelősséggel tartozunk, hogy megőrizzük a testünk, a lelkünk és a szellemünk épségét és a jó állapotát.

Ugyanis, Isten szeretne bennünket használni a szolgálatban, és egy rossz „edénnyel”, egy rossz „sátorházzal” (fizikai testtel) nem jutunk messzire, mert nem tudunk komoly bizonyosságok lenni az emberek előtt.

Kenneth Hagin egy alkalommal az egyik ismerősének megvilágított pár kérdést Isten Igéjével, hogy mi is az igazság. A Krisztusba vetett hitét ez az illető megvallotta úgy, ahogy írja a Római levél: a *szívébe hitt* és a *szájával megvallást* tett.

Nem Kenneth Hagin szolgálatában született újjá, hanem egy másik szolgálatban, de Haginnak elmondta, hogy nem azért fogadta be az Úr Jézust, amit azon a másik helyen hallott, hanem azért, amit, én tőled hallottam. – mondta. Mert az általad *elvetett mag* a *szívembe elplántálódott*.

Ti is ebben áraszátok ki a hiteteket, hogy az általatok *elplántált* magok idővel *ki fognak kelni*, mert a *mag tudja a dolgát!*

Haginnak az ismerőse a szívébe *megértette*, hogy ő *általment* a halálból az életbe. Általment a sötétségből a világosságba. Miután ezt *megértette*, innentől kezdve elkezdte várni, hogy mikor kapja meg a *megdicsőült testét*. Az pedig akkor lesz, amikor az Úr Jézus eljön értünk – az újjászületettek seregéért – és *elragadtatunk*.

Haginnak köszönetet mondott és borítékban átadott egy *adományt*, kihangsúlyozva, hogy ez nem fizetség azért, amit tettél értem. Mert amiképpen te szolgáltál felém, az pénzben nem is fejezhető ki. Ez az összes a hálám jele és hozzájárulok a *szolgálatod működéséhez*, hogy még több ember *szemét nyisd fel* az igazságra, hogy megtudják, hogyan is lehet *üdvösségre jutni*.

Tegnap Erzsébet az üdvösségi imát követő Szent Szellem keresztségénél maga is elmondta, hogy ezzel a *megtapasztalással* bémálásnál kellett volna találkoznom. Mivel nem voltam újjászületve, ezért a Szent Szellemet sem tudtam befogadni. Tehát szükségszerű *világosságot szolgálni* az emberek számára.

Hagin ismerőse korábban nem az Igével összhangban álló tanításokat hallgatott, és miután Hagin megvilágította a Bibliából ezeket a területeket, már tisztán látott. Azt mondta: te az *idődet* és Isten *igazságát* adtad nekem, ezért én *támogatom a szolgálatodat* ezzel az összeggel.

Te voltál az első, aki *szeretettel szolgált* felém. Ez a szeretet munkált az ő szívében, míg végül *megnyitotta* az ajtót az Úr Jézus Krisztus *befogadására*. Tisztelte Hagin szolgálatát, mint hivatalt és magát Hagint is, mint személyt, és ez a *tisztelet* végül is gyümölcsöt termett. Megteremte az *üdvösség gyümölcsét* az illető életében.

Tudjátok, hogy miért szolgált *szeretettel* Hagin és miért szolgálunk mi is szeretettel az elveszettek felé? Azért, mert Isten ugyan gyűlöli a bűnt, de a *bűnöst szereti*. Az emberek *megérik*, amikor isten elhívottja szeretettel szolgál feléjük. A szeretet a legjobb mag.

Egy másik történet. Volt egy Smith nevezetű keresztény, egy 90 éves *fiatalos aggastyán*. Erős volt a hite a természetfeletti *gyógyulásban*. Olyan gyülekezetbe járt, ahol a gyógyulásról is tanítottak.

Elismerően szólt Hagin üzenetéről, mert *építőnek* tartotta. Hagin többségében a *hitről* és a *gyógyulásról* prédikált. Smith 90 évesen is életerős volt, s 40 éve nem volt beteg. Hagin felesége először látta azt az illetőt, és mit gondoltok, hány évesnek vélte? 55 évesnek vélte!

A hajában nem volt egyetlen ősz szál sem, összes foga ép volt. Annak ellenére, hogy jómódú volt, 90 évesen még dolgozott és lekörözte a fiatalokat. Ez nem pusztán isteni gyógyulás, hanem a *hitét kiárasztotta* abban, hogy Isten az Igéje szerint fog cselekedni és őt *megőrzi épségben*, egészségben.

Róma 8,11.

11. És ha annak a Szellem lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szellem által. Ámen.

Ez alapján mi is kiáraszthatjuk a hitünket, hogy *Isten megtart* bennünket, a Szent Szellem ereje által. Mit tesz a Szent Szellem, aki bennünk lakik? Megelevenít, azaz *helyreállít!* Isten az ő *életét közli* velünk. És ez történt ezzel a 90 éves hívővel is. Ebben árasztotta ki a hitét.

Amikor Haginnak elmondta ezt a bizonyoságot, ő is ráállt arra a vonalra, hogy többet nem lesz szüksége fogorvosi kezelésre. Addig már volt ugyan néhány tömött foga, de kiárasztotta a hitét abban, hogyha ennek az idős embernek ilyen egészsége van, ilyen épsége van, mert az Úr megőrzi őt, akkor őt is *képes megőrizni*.

Haginnak elmondta, hogy mi az ő épségének, egészségének erejének a *titka*. Azt mondta: kértem az Urat, hogy segítsen *féken tartani a számát*. Ez jó dolog, ugye?

Ez a Smith elment egy ámokfutó temetésére, és az elhunytat nem ítélte el, hanem tudjátok, mit mondott? Olyan *kedves tekintete* volt! S valóban egy kedves tekintetű ember volt, csak idővel félresodródott. Smith a *szavaival* mindig *épített*, mindig jót vetett.

1Péter 3,10.

10. Mert aki akarja az életet szeretni, és jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot. Ámen.

A *nyelvünkötől függ* az egészségünk, a hosszú és beteljesedett életünk.

AMI SZÁMÍT

Elsőként nézzük meg az ellenkező oldalt: *nem* az számít, amit érzünk, vagy gondolunk. Hanem *az számít, amit az Ige mond!* Amit az Ige mond a helyzetünkről, rólunk, az áldásainkról és így tovább.

A hitünket Isten *örök Beszédére* kell építenünk, és nem a csalóka érzékekre. Mert az érzékek becsaphatnak. Sok esetben még az orvosi jelentések, vagy a különböző felvételek is, mert nem a pontos valóságot adják.

Ha a hitünk a *láthatókra* támaszkodik, az a biztos *vereség*. Van, aki csak akkor hiszi el, hogy Isten megbocsát, ha érez is valamit. De ahhoz nem kell érezni semmit sem, mert Isten *Igéje leírja*, hogy Ő a feledés tengerébe vetette a vétkeinket, a múltunkat, a hibáinkat.

És a feledés tengerére Isten kihelyezett egy nagy táblát, amelyen az áll: „Halászati tilalom!”. Tehát ne menjünk vissza a múltba, és ne ássuk ki a sérelmeket, mert az káros.

Tehát nem az érzésekre kell hagyatkozni, hanem arra, amit Isten *Igéje mond*. Nem az számít, hogy milyennek látod a testedet, és milyen vastagnak vagy laposnak a pénztárcádat. Az számít, hogy *Jézus mit tett érted!*

Az számít, hogy *Ő* a kereszten, a bevégzett megváltás műve során kifizette a szabadulásunk árát. S ez az *Ő* életébe került. Úgyhogy az egészséggel és a gyarapodással áldunk benneteket! Kiárasztjuk felétek az egészséget és a gyarapodást, a Jézus nevében.

AZ ÖSSZHANG EREDMÉNYE

Nagyon fontos gondolat ez. Addig *lehetetlen segíteni* másokon, amíg az *ő* szavaik *ellentétben állnak* Isten Igéjével. Ha azt akarjuk, hogy az *ő* életükben, akiknek segíteni akarunk, az Ige *működjön*, akkor nekik *összhangba kell kerülni* Isten beszédével.

Miután egy ember újjászületik Isten kegyelméből, mi az *újjászületés utáni* sorsdöntő lépés? *Megújítani az elmét*, a gondolatokat, a gondolatmintákat Isten Igéje alapján.

Abban kell *hinnünk*, amit Isten *Igéje mond* és nem abban, amit az érzéseink diktálnak. A gyapjúzás ideje lejárt. Ószövetségbe olvashatjuk, amikor gyapjút tettek ki és jelet kértek Istentől. Ha vizes lesz reggelre, akkor ezt jelenti, ha száraz lesz, akkor azt jelenti.

De nem lehet az Ószövetséget és az Újszövetséget egy kalap alá venni. Ószövetségben nem volt a segítségükre a Szent Szellem, mert be volt zárva a szentek szentjébe. Valamilyen támpontra volt szükségük. Leginkább a paphoz mentek, mert neki volt kapcsolata Istennel. Abban az időben a papon keresztül kértek tanácsot, jelet, útmutatást.

Ma azon hívőkben, akik újjászülettek és betöltek Szent Szellemmel, azokban a Szent Szellem *bennük lakik*. Náluk lakik a *Szent Szellem professzor*, aki tanít, vezet, irányít, segít. Ha kérdésünk van, akkor *hozzá kell fordulnunk*.

Ha mi jeleket próbálnánk kérni, az nagyon mellékvágányra vihet, mert az ördög is képes jeleket adni. A jel nem biztos, hogy Istentől lesz. Hallottam ilyet fiatal lányoktól: aki elsőként bejön a teremben, az a fiú lesz a párom. De ez nem így működik. Lehet, hogy 1%-ban bejön, de 99%-ban nem így működik.

Ha a keresztények a *Biblia* tanítása szerint *hinnének* és *imádkoznának*, akkor biztosan számíthatnának arra, hogy meg is *jön a válasz!*

Szeretném leszögezni, hogy *két* különböző dolog az *ima megválaszolása*, és az *ima valóságba jövedele*. Az ima megválaszolása az *imával egy időben* történik. Az Atya *azonnal megadja* a választ.

Hogy az mikor jön *valóságba*, ahhoz általában *időre* van szükség, hogy az megérkezzen, az akadályokon áttörjön. Rajtunk áll, hogyan *működtetjük* a hitünket, kiküldjük-e a szolgáló angyalokat, hogy elősegítsék, és minél gyorsabban *hozzák be* a kívánt dolgot.

Tehát két különböző dolog az *ima megválaszolása* és az *imaválasz valóságba jövedele*. Ezt nem szabad összekeverni. Fontos ezt tisztán látni.

Ha a keresztény *nem összhangban* imádkozik az Igével, akkor az gyakorlatilag egy *üresjárat*, és eredménytelenséget fog produkálni. Hasonlíthatnám ahhoz, mintha valaki beül az autóba, de nem teszi sebességbe, csak nyomja a gázt. Az autó berreg, de nem megy sehova.

Hasonló példa: emlékszem, hogy gyerekkoromban biciklizés közben jó párszor leesett a lánc. Tekerhettem, de semmit nem haladtam előre. Vissza kellett tenni a helyére a láncot, hogy ismét legyen hajtás.

Az ilyen ima, ami nincs összhangban az Igével, az úgy is nevezhető, hogy *hiábavalóság* vagy időfecsérlés. Ugyanis egy lyukas csónakkal nem érdemes vízre szállni, mert nem fogjuk elérni a célt.

Ha valaki *imakéréssel* fordul a pásztorához, bizonyára azt szeretné, hogy a pásztor *gyakorolja a hitét* az *ő* kérésével kapcsolatba, és az illető elvárja azt is, hogy a pásztor *egy akaraton* legyen vele.

Általában ezért kérnek imatámogatást, hogy egy adott helyzet *megoldást* nyerjen. Hagynak se mindenki mondta meg az ima tárgyát, a témát. Ma is vannak úgy keresztények, hogy elszaladunk egymás mellett, és csak odakiabálják, hogy imádkozz értem. Ez kevés.

Van, aki megkérdezik a hívőtársat, hogy mi az a *közös pont*, ahol össze tudnánk *kapcsolni a hitünket*? És erre olyan választ kap, hogy nem tudom, akkor ő sem tudhatja. Hitet csak úgy vagyunk képesek *gyakorolni*, ha *pontosan ismerjük* a körülményeket.

Egy szerződést sem írnak alá úgy, hogy azt ne ismernék, ne lennének tisztában annak egész tartalmával. Sőt, ha kötnek valamilyen szerződést, azt általában aláírás előtt még el is viszik ügyvédhez, hogy nézze át, hogy ne legyen benne buktató. Az érintett felek ismeretlenül szerződést sem írnak alá.

A cél ismeretének a *hiányában*, nem lehet imádkozni hatékonyan. Nem lehet betársulni egy imába hatékonyan. Az „imádkozz értem” kifejezés egy üres, tartalom nélküli mondat. Ha valaki *nem konkrét* céllal imádkozik, hogyan várhatna *konkrét választ* Istentől.

Már meséltem, hogy az egyszeri keresztény hallotta a tanításban, hogy *megvallást* kell tenni. S ő egyfolytában elkezdte vallani: el akarom hagyni a szemüvegemet! Végül egyszer szemüveg nélkül ment a gyülekezetbe és megkérdezték, hogy mi történt? Hát, valahol a buszon elhagytam a szemüvegemet! Nem volt *pontos* a megfogalmazás, mert ő nem elhagyni akarta a szemüvegét, hanem a tökéletes látását akarta visszanyerni, hogy ne kelljen használni a szemüvegét.

Mi is beleszaladtunk ebbe a zsákutcába. Kinéztünk az egyik áruházban egy almazöld plédet, kanapé és fotel letakarásához. Nagyon jó áron volt. Megnéztük, tetszett is, de csak kettő volt belőle, nekünk meg három kellett belőle.

Nagyon kedves volt az eladó, és megnézte a központi raktárkészletet, de kifutó tétel lévén nem volt belőle több. De írt egy e-mailt a hálózat üzleteinek, hogy akinek van, az elküldje ide. Hamarosan hírül vettük, hogy egyetlen egy helyen, az alföldön van még egyetlen darab, s ha megérkezik, akkor szólnak telefonon.

Persze imádkoztunk érte, hogy mi akarjuk a harmadikat, mert a három zöld pléd nekünk nagyon jól fog jönni a nappaliban. Hívnak telefonon, és mondja, hogy megérkezett, de árnyalatban kicsit más a színe, és egy kicsit más a mintája is.

Tehát kifejejtettük az imából azt, hogy az ugyanolyan színű és ugyanolyan mintázatú legyen. Most megnéztem és megvettem, mert meg tudjuk oldani, hogy úgy variáljuk, hogy jó legyen. Tehát ez egy másik széria volt, és *pontosabban* kellett volna *imádkoznunk*.

Ha mi az Igével *összhangban* és *célirányosan* imádkozunk, akkor *igei eredményeket* fogunk kapni. Hallelúja. Ennyi volt a mai főmenü.

Tanultam én is valamit, hogy igazából a gyógyító ajándékokat *ti kapcsoljátok be*, amikor a *hitetek felébred*, s a Szent Szellem erre reagál. Egész héten volt a lábra, különösen a lábszárra gyógyító kenet, ma is jelen van. Felső állkapocsra, csontokra, és a dicséret során az ízületekre megjelent a gyógyító kenet.

Talán az előző tanításban volt az, hogy az ördög *trükkje*, hogy *fájdalmakat tesz* a hívőkre, és most több olyan visszajelzés jött az ismeretségi körömből, hogy az ellenség a fájdalommal próbálkozik. De nekünk el kell ezt zargatni, a Jézus nevében!

Ha volt cicátok, szó nélkül nem fogod hagyni, hogy a húst ellopja az asztalról, mert kinyitod a szádát. Ugyanígy nem kell megengedni a füstös képű tolvajnak, hogy akár fájdalmat, akár tünetet helyezzen a testedre. Ellen kell állni!

Ugyanígy kell ellenállni, mint a cicának, aki el akarja lopni a húst. Fölemeled a hangodat, és *kiutasítod*, a Jézus nevében. Mert Jézus nevére térdet kell hajtani! Krisztus Testében ez még mindig egy hiányosság, hogy a hívők *nem elég hatékonysággal* állnak ellen az ördögnek. Nem kellő hatalommal utasítják ki, mert neki el kell futnia.

A múlt héten egyik báránynk egy álmodott el, amelyben Sanders pásztor zavarta az ördögöt. És aztán az ördög bajba került, mert szemben az Erzsébet is belépett egy ajtón és

nem tudta, merre meneküljön. Így kell elhajtani, elzavarni a tolvajt. *Két* lehetősége van: vagy haj lobogtatva *elfut*, vagy a *talpunk alá* kerül. Nincs több választási lehetősége.

Csak ebben nekünk *megértést* kell kapnunk a szívünkben, hogy *kiépüljön* a szívbeli hitünk a hatalomról, meg arról, hogy az ellenség az egy legyőzött ellenség. Hallelúja.

Imádkozni fogunk értetek, kezünket tesszük rátok, de előtte szellemben imádkozunk. Az Úr Jézus adjon teljes körű megértést, kijelentést a szívekben, a kereszten bevégzett munkáról, a megváltás művéről.

Köszönet, drága Úr Jézus, a kereszten bevégzett munkáért, az egészségért, amit a Te megtört tested árán fizettél ki. Köszönjük Uram a szent véráldozatot, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Még egy kis desszert. A 4-i vasárnapi tanítás címe: *Minden kárhoztatás nélkül*. Az újjászületett hívő szívében, szellemében nem szabad, hogy kárhoztatás legyen. *Sokba kerül*, ha valaki *feladja* az Úr szolgálatát.

A hűség viszont kifizetődő. Elkezdtem 1998-ban a szolgálatot, és pár év múlva talákoztam ismerősökkel, akik megkérdezték, hogy te még mindig azt csinálod? Számomra ez a kérdés nem értelmezhető.

Kétféle módon lehet szolgálni az Urat: *közvetlenül*, akiket elhívott valamilyen pulpitus mögötti szolgálatra és ebben munkálkodni, vagy pedig *közvetetten*, támogatva a szolgálatoakat.

Maradj az Igében, mert ott gyógyulás és gyarapodás található. Mindannyiunknak vannak napi szokásai, és ezek határozzák meg a hitünket. Ezért nagyon fontos, hogy mik is azok a *napi szokások*. Mindenképpen legyen benne Ige, ima és az Úr.

Újjászületéskor a hívők *bűneltörlést* nyertek Isten kegyelméből. A bűnvallás az a zsidóknak adatott. Amikor valaki újjászületik, akkor nem a bűneiről kell listát összeállítani, és megvallani. Valahol ezt gyakorolják.

Az *1János 1,9* a zsidóknak íródott, mégpedig Pál levele után 50 évre. És ami ott áll, hogy „ha megvalljuk bűneinket...” – így kezdődik. Ezt az Igeverset, és a *Jakab 5,16-ot* szokták említeni azok, akik a bűnmegvallás oldalán állnak és gyakorolják azt, hogy bizony a Biblia írja a bűnvallást. Csak nem mindegy, hogy kinek szól ez.

A múlt héten beszéltünk arról, hogy a Jakab 5,16-ban a „megvallás” szó azt jelenti, hogy *elismerni*. Ez a cédula egy évig ki volt kitéve, mert kerestem és kutattam a pontos választ. Az *1János 1,9*-ben a „megvalljuk” szó nem egészen ugyanaz, mint a Jakab 5,16-ban van. De az itt található „megvalljuk” szónak is az az egyik értelme, hogy *elismerni*.

Tehát ha a sok lehetőség közül most az *elismerni* szót választjuk, és azt használjuk, akkor úgy alakul ki a helyes kép: ha rosszat tettünk, nekünk *emlékeznünk* kell a *felmentésre* (bűneltörlésre), amit Jézus vére által nyertünk el.

És a *bűneltörlés* vonatkozik a múlt, a jelen és a jövő eseményeire is. (Zsid. 10,14) Mert ha nem vonatkozna a jelenre és a jövőre, akkor Jézusnak újra keresztre kellene menni. De a Biblia egyértelműen írja, hogy Jézus *egyszer* és *mindenkorra* mutatta be ezt a véráldozatot.

A hit egy *tulajdoni lap*. Azaz, bizonyíték valaminek a *birtoklására*. Tehát ha van egy tulajdoni lapunk az ingatlanunkról, akkor az bizonyítja, hogy a mi birtokoljuk. De most ugyanígy a hit oldaláról nézve: az *Ige bizonyítja*, hogy a gyógyulás a miénk, a szent egészség a miénk. Mi vagyunk Krisztus gyógyultja, mi vagyunk *Krisztus áldottja*.

A *hit ad betekintést* a szellemi világba. Mert ha nem lenne hitünk, akkor semmit nem hinnénk el ebből a Könyvből. A hívők *felébredt hite* kapcsolja be az ajándékokat. Ha mi hitben működünk, akkor a jelenben vagyunk, a *jelen hitben* működünk. Isten is jelen időben munkálkodik. Ha valaki nem hitben van, akkor ő nem a jelenben van, és nincs összhangban az Atyával.

Az *Igét megvallva* képes vagy *megváltoztatni* helyzeteket! Egyszer beszélt előljárónk a fájdalomról. Mint egy kis felhőcske, úgy telepszik rá az ember térdére és különböző

testrészeire, derekára, gerincére. És ezeket a *hitiünkkel le kell söpörni*, ellen kell állni. Úgy, ahogy a cicának sem engeded meg, hogy a húst lelopja az asztalról.

Ha *nem mondunk* ki semmit, azaz nem valljuk meg az Igét, akkor nem is fogunk előbbre jutni. Ez is egy alapszabály. Az *Úr öröme* az én erősségem. (Neh. 8,10) Nehémiásból éppen tegnap kikerestem, mert nem emlékeztem, hogy hol van.

Mikor kell örülni? Mikor kell *örömben* lenni? Egyrészt mindenkor, mert az Ige azt is mondja a Thessalonikai levélben. De főképpen akkor, amikor meglátod azt a szellemed szemeivel, hogy az *ima tárgyát el tudad venni*. Akkor mindenképpen legyél örömben.

Van egy szolgáló, Jerry Savelle, aki egy repülőgépet kért az Úrtól a szolgálatához. Pár évre rá, megjelent egy fickó, hozott egy vastag borítékot, és kérdezte, hogy ki ez a Jerry? Mert azt mondta az Úr, hogy adjak neki 25 ezer dollárt a repülő megvásárlására. Tehát nem repülőben kapta, hanem pénzben kapta és abból vásárolt repülőt.

Megkérdezték a hívek a szolgálót, hogy te most nem is örülsz? Azt mondta, hogy én már *akkor örültem, amikor imádkoztam*, mert már akkor *megköszöntem* az Atyának, hogy *megválaszolta*. Látjátok, hogy pár év kellett ahhoz, hogy ez a valóságba jöjjön.

Tehát ezért említettem korábban azt, hogy különbség van az *ima megválaszolása* és az imaválasz *valóságba jövedele* között. Az *ima pillanatában* el kell hinni, hogy az Isten *megválaszolta* az imánkat. A valóságba jövetel történhet egy *szempillantás* alatt, hogy elmúlik a fájdalom, vagy pedig lehet egy *gyógyulási folyamat*.

A zsidók kaptak *megváltást* a törvény átka alól, s itt a Galata 3,13-ra utalnék, hogy mi áldásban részesülhessünk, mégpedig az ábrahámi áldásokban. Mivel mi Ábrahámnak a magvai vagyunk, a hitből fakadó magvai, vissza kell utalni oda, hogy Ábrahám nem volt a törvény alatt.

Amikor az Ószövetségben a zsidók elvették valamit, akkor vitték az *áldozati állatot*, és ilyenkor a pap kit vizsgálta meg? Azt mondta, hogy gyónd meg a bűnödöt? Mit követtél el? Nem! Az állatot, a *bakot nézte* meg, hogy ép-e, sértetlen-e?

Ha ezt most vonatkoztatjuk az Újszövetségre, akkor *nem a bűneinkről* kell tenni megvallást, hanem a *mi bűnbakunk*, az Úr Jézus épségét kell vizsgálnunk. Ő pedig ép, makulátlan és szent volt. Hallelúja.

Egyik pásztortársunk valamelyik reggel az Úr üzenetével ébredt, és ez egész nap mozgott benne: *minden módot*, minden eszközt ragadjatok meg az *elveszettek megmentésére*! Minden lehetőséget használjatok fel, mert Istennek ez a *legjobb vágya*.

Természetesen fontos a gyógyulás is, a gyarapodás is, de az elsődleges az, hogy az elveszettek megmeneküljenek. Átkerüljenek Isten királyságába, a Jézus nevében.

Talán Hagin napi tanításában van valahol, hogy volt egy özvegyasszony, aki megtalálta az Igében azt, hogy az özvegyasszonynak a *feje* az Úr. Mivel rossz volt a vízvezetéke azt mondta: De Uram, mivel nekem nincs férjem, Te vagy az Uram, légy szíves tedd rendbe a vízvezetékemet! És rendbejött a vízvezetéke. Dicsőség Istennek.

Az Úr áldása legyen veletek. Köszönjük, hogy eljöttetek, meghallgattátok az Úr üzenetét, a jövő héten találkozunk. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.